

Cerintele uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale: a scrie si a publica pentru publicatiile biomedicale

“Aceasta este o traducere in limba romana a “Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale” a ICMJE. Disciplina de Medicina Legala si Bioetica UMF Carol Davila Bucuresti a pregatit aceasta traducere. ICMJE nu a aprobat si nici nu a sprijinit continutul acestei traduceri. ICMJE actualizeaza periodic “Cerintele uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale”, astfel incat aceasta traducere pregatita la data de 26.09.2012 poate sa nu exprime cu acuratete versiunea oficiala a “Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale. Versiunea oficiala “Uniform Requirements for Manuscripts Submitted to Biomedical Journals” este localizata pe is located at www.ICMJE.org. Utilizatorii trebuie sa citeze versiunea oficiala atunci cand citeaza documentul”.

Actualizat in aprilie 2010

Etica publicarii: Calitatea de sponsor, de autor si responsabilitati

Comitetul International al Editorilor de Jurnale Medicale

Informatiile care urmeaza pot fi vizualizate/printate in formatul .pdf Adobe Acrobat (http://www.icmje.org/urm_full.pdf).

I. Declaratia de intentie

- A. Despre Cerintele uniformizate
- B. Potentialii utilizatori ai Cerintelor uniformizate
- C. Cum se aplică Cerintele uniformizate

II. Aspecte etice în desfășurarea si prezentarea rezultatelor cercetării

- A Drepturile de autor si de coautor
 - 1. Autorii
 - 2. Colaboratori citati la sectiunea „Multumiri”
- B Responsabilitatea editoriala
 - 1. Rolul editorului
 - 2. Libertatea editorială

- C. Recenzia
- D. Conflictele de interese
 - 1. Potentiale conflicte de interese legate de angajamentele autorilor
 - 2. Conflictuale de interese legate de sustinerea proiectului
 - 3. Conflictuale de interese legate de angajamentele editorilor, ale editurii sau ale referentilor externi
- E. Viata privata si confidentialitatea
 - 1. Pacientii si participatii la studiu
 - 2. Autori si recenzori
- F. Protejarea subiectilor umani si animalii care participa la cercetare

III. Probleme de editare si de redactare legate de publicarea in revistele biomedicale

- A. Obligatia de a publica studii negative
- B. Cercetari, retractari si "exprimarea ingrijorarii"
- C. Dreptul de autor
- D. Publicarea in alte reviste
 - 1. Trimiterea spre publicare la mai multe reviste
 - 2. Publicarea redundanta
 - 3. Acceptarea publicarii secundare
 - 4. Manuscrise concurente care au ca baza acelasi studiu
 - a. Divergente referitoare la analiza si interpretare
 - b. Divergente referitoare la metodele sau la rezultatele prezentate
 - 5. Manuscrise concurente care au la baza aceeasi baza de date
- E. Corespondenta
- F. Suplimente, numere tematice si serii speciale
- G. Publicarea in format electronic
- H. Publicitatea
- I. Revistele medicale si mass-media
- J. Obligatia inregistrarii studiilor clinice

IV. Pregatirea si trimiterea unui manuscris

- A. Pregatirea unui manuscris in vederea trimiterii la o revista biomedicala
 - 1. a. Principii generale
 - b. Ghid de prezentare pentru realizarea specifica a studiilor
 - 2. Pagina de titlu
 - 3. Pagina de notificare a conflictelor de interese
 - 4. Rezumatele
 - 5. Introducerea
 - 6. Metodele

- a. Alegerea si descrierea participantilor
- b. Informatii tehnice
- c. Statistica
- 7. Rezultate
- 8. Discutii
- 9. Referinte bibliografice
 - a. Consideratii generale referitoare la bibliografie
 - b. Stiluri si formate de bibliografie
- 10. Tabele
- 11. Ilustratiile (Figurile)
- 12. Legendele ilustratiilor (figurilor)
- 13. Unitati de masura
- 14. Prescurtari si simboluri
- B. Trimiterea manuscrisului la revista

V. Bibliografie

- A. Referintele bibliografice citate in acest document
- B. Alte surse de informare pentru revistele biomedicale

VI. Despre comitetul international al editorilor de reviste medicale

VII. Autorii Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale

VIII. Utilizarea, distribuirea si traducerea Cerintelor Uniformizate

IX. Intrebari

I. DECLARATIA DE INTENTIE

I.A. Despre cerintele uniformizate

Un grup mic de editori de reviste medicale s-a reunit neoficial in Vancouver, Columbia Britanică, in 1978, pentru a stabili normele privind formatul manuscriselor prezentate in revistele lor. Acest grup a devenit cunoscut sub numele de Grupul Vancouver. Cerintele lor privind manuscrisele, care includ formatul referintelor bibliografice elaborate de Biblioteca Natională de Medicină, au fost prima data publicate în 1979. Grupul Vancouver s-a dezvoltat si a devenit Comitetul International al Editorilor de Reviste Medicale (ICMJE - International Committee of Medical Journal Editors), care se reuneste in fiecare an. ICMJE si-a extins progresiv aria de preocupări pentru a include principiile etice referitoare la publicarea în revistele biomedicale.

ICMJE a publicat mai multe editii ale Cerintelor uniformizate. De-a lungul anilor, au apărut si aspecte ce depășesc sfera pregătirii manuscriselor, de unde si necesitatea elaborării mai multor Declaratii Distincte asupra politicii editoriale. Întregul document referitor la cerintele standard a fost revizuit în 1997; unele sectiuni au fost actualizate în mai 1999 si mai 2000. În mai 2001, ICMJE a revizuit sectiunile legate de potentialele conflicte de interese. În mai 2003, comitetul a revizuit si a reorganizat întregul document si a inclus în text Declaratiile Distincte. Comitetul a pregătit aceasta revizuire în 2010.

Continutul integral al Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale poate fi reprodus în scop didactic sau non-profit, fără a lua in considerare drepturile de autor; comitetul promoveaza distribuirea materialului.

Revistele care sunt de acord cu folosirea cerintelor standard sunt încurajate să precizeze acest lucru in “Instructiuni pentru autori”. Revistele care doresc sa fie postate pe www.ICMJE.org, ca o publicatie care respecta Cerintele Uniformizate ar trebui sa contacteze secretariatul ICMJE.

ICMJE este un mic grup de lucru care se ocupa cu Reviste de Medicina si nu o organizatie deschisa. Ocazional ICMJE va invita un nou membru sau oaspete cand va considera ca o revista sau o organizatie aduce o noua perspectiva. Organizatiile care primesc membri, ca editori sau ca alte

pozitii, in publicatiile biomedicale includ: Asociatia Mondiala a Editorilor Medicali (World Association of Medical Editors – www.WAME.org), Consiliul de Editori Stiintifici (Council of Science Editors – www.Councilscienceeditors.org) si Asociatia Europeana a Editorilor Stiintifici (European Association of Science Editors – www.ease.org.uk).

I.B. Potentialii utilizatori ai Cerintelor Uniformizate

ICMJE a creat aceste Cerinte Uniformizate, în primul rând, pentru a ajuta autorii si editorii să isi indeplineasca sarcina lor comuna, care consta in stabilirea si distribuirea unor rapoarte de studii biomedicale clare si mai usor accesibile. Sectiunile initiale abordeaza principiile etice legate de procesul de evaluare, de îmbunătățire si de publicare a manuscriselor în revistele biomedicale si relatiile dintre editori si autori, recenzori si mijloacele mass media. Sectiunile din a doua parte abordeaza mai multe aspecte tehnice ale pregatirii si trimiterii manuscriselor. ICMJE consideră că întregul document este relevant pentru preocuparile autorilor si editorilor.

Cerintele uniformizate pot furniza si altora informatii folositoare despre procesul de redactare si de scriere a articolelor biomedicale – cum ar fi editorii, mijloacele mass-media, pacientii si familiile acestora si cititorii neavizati.

I.C. Cum se aplică Cerintele Uniformizate

Cerintele uniformizate enunță principiile etice referitoare la conduita si la prezentarea cercetarilor si furnizeaza recomandari in privinta elementelor specifice de editare si de redactare. Aceste recomandari sunt bazate in mare masura pe experienta comuna a unui anumit numar de editori si de autori, acumulata pe parcursul mai multor ani, mai degraba decat pe rezultatele unei analize metodice si planificate care se vrea “bazata pe dovezi”. Acolo unde este posibil, aceste recomandari sunt insotite de justificare, ca atare documentul are si un scop educativ.

Poate fi util autorilor sa urmeze recomandarile prezentate in acest document cand este posibil, deoarece, asa cum este descris anterior, respectarea acestora imbunatateste calitatea si claritatea prezentarii manuscriselor trimise la orice revista, precum si usurinta de editare. Pe de alta parte, fiecare revista are cerinte editoriale adaptate exclusiv nevoilor sale. In consecinta, autorii trebuie sa cunoasca si sa aplice Instructiunile pentru autori specifice revistei pe care au ales-o pentru a -si publica manuscrisul – de exemplu, temele potrivite pentru acea revista si tipurile de documente care pot fi trimise (de exemplu , articole originale, recenzii sau raportari de cazuri) .

II. ASPECTE ETICE ÎN DESFĂȘURAREA SI PREZENTAREA REZULTATELOR CERCETĂRII

II.A. Drepturile de autor si de coautor

II.A.1. Autorii

Un “autor” este in general considerat a fi cel care a adus contributii intelectuale substantiale la un studiu publicat, iar pozitia de autor biomedical continua sa aiba implicatii academice, sociale si financiare importante.

(1) Un autor trebuie sa-si asume responsabilitatea pentru cel putin o componenta a lucrarii, sa fie capabil sa ii identifice pe cei care raspund de fiecare parte a lucrarii si ar trebui sa garanteze competenta si integritatea coautorilor.

În trecut, se furnizau rareori informatii cititorilor cu privire la contributiile persoanelor enumerate ca autori si mentionate in sectiunea „Multumiri”.

(2) Acum, unele reviste cer si publică informatii cu privire la contributia fiecărei persoane citată ca participant la studiul trimis, cel puțin pentru cercetarea originala. Editorii sunt încurajati să elaboreze si sa implementeze o politica de colaborare ca si o politica de identificare a celor responsabili de integritatea lucrarii.

Desi politicile de colaborare si de garanti elimină mult din ambiguitatea contributiilor participantilor, ele lasă nerezolvată problema privind cantitatea si calitatea contributiei care califică o persoană drept autor.

Comitetul International al Editorilor de Reviste Medicale recomandă următoarele criterii pentru calificativul de autor; aceste criterii inca se aplica revistelor care fac distinctia intre autor si ceilalti colaboratori.

- Calitatea de autor a unui studiu ar trebui sa se bazeze pe: 1) contributii substantiale la conceperea si realizarea lucrării, la colectarea datelor sau la analiza si interpretarea lor; 2) redactarea articolului sau revizuirea lui critica care implica o contribuie importanta la continutul intelectual; 3)

aprobarea finală a versiunii ce urmează a fi publicată. Autorii ar trebui să întrunească condițiile 1, 2 și 3.

- Atunci când un grup mare, multicentric a efectuat cercetările, el ar trebui să identifice persoanele care își asumă responsabilitatea pentru manuscris.

(3) Aceste persoane ar trebui să îndeplinească criteriile referitoare la calitatea de autor/coautor definite mai sus, iar editorii le vor solicita să completeze formulare de declarație, specifice fiecărei reviste, referitoare la calitatea de autor și la conflictul de interese. Atunci când un manuscris aparținând unui grup de autori este trimis, autorul care se ocupa de corespondența ar trebui să indice clar listarea pe care o preferă și să identifice toți autorii individuali, precum și numele grupului. În general, revistele listează numele celorlalți membri ai grupului în secțiunea „Multumiri”. Biblioteca Națională Medicală indexează numele grupului și numele persoanelor din grup pe care grupul le-a identificat ca fiind direct responsabile de manuscris; listează de asemenea numele colaboratorilor dacă sunt trecuți în secțiunea “Multumiri”.

- Doar finanțarea, colectarea de date sau supervizarea grupului de cercetare nu justifică calitatea de autor.

- Toate persoanele desemnate ca autori ar trebui să aibă această competență și autorii care o îndeplinesc ar trebui menționați în lista de autori.

- Fiecare autor ar trebui să aibă o implicare suficient de importantă în pregătirea lucrării ca să își asume public responsabilitatea pentru participarea la realizarea unei părți din ea.

Astăzi, unele reviste solicită ca unul sau mai mulți autori numiți “guarantors”/garanti să fie persoanele care își asumă responsabilitatea pentru lucrare, de la concepere până la publicare și să facă publice acele informații.

Din ce în ce mai frecvent, calitatea de autor a unor studii controlate multicentrice este atribuită unui grup. Toți membrii grupului numiți autori ar trebui să îndeplinească criteriile de mai sus.

Grupul ar trebui să ia decizii de comun acord în privința colaboratorilor/autorilor înainte de a trimite manuscrisul spre publicare. Autorul/colaboratorul responsabil de corespondența ar trebui să poată explica prezența și ordinea acestor persoane. Editorii nu au rolul de a lua decizii în stabilirea autorilor/colaboratorilor și nici de a arbitra conflictele legate de autor.

II.A.2. Colaboratori citați în secțiunea „Multumiri”

Toți colaboratorii care nu întrunesc criteriile de autor ar trebui amintiți în secțiunea „Multumiri”. Acolo pot fi menționate următoarele categorii: persoane care au ajutat tehnic sau la scrierea studiului sau alte persoane care au ajutat în vreun fel. Editorii ar trebui să ceară autorilor responsabili de corespondența să declare dacă au fost ajutați la elaborarea planului de studiu, la adunarea și analiza datelor sau la pregătirea manuscrisului. Dacă e cazul, autorii ar trebui să dezvăluie

identitatea persoanelor care au oferit acest ajutor si persoana care i-a sustinut in articolul publicat. Se va multumi, de asemenea, pentru sprijinul financiar si material.

Grupurile de persoane care au contribuit material la producerea studiului, dar a caror participare nu justifica titlul de autor pot fi amintite sub titlulatura de „investigatori clinici” sau „participanti la cercetare”, iar functia lor va fi prezentată – de exemplu, „a lucrat ca referent stiintific”, „a revizuit critic propunerile studiului”, „a colectat date” sau „a asigurat si a îngrijit pacientii inclusi in studiu”. Aceste persoane trebuie sa-si dea acordul scris pentru a putea fi amintite, pentru ca cititorii pot deduce din asta ca ei aproba datele si concluziile.

II.B Responsabilitatea editoriala

II.B.1. Rolul editorului

Editorul unei reviste medicale este persoana răspunzătoare de întregul ei continut. Proprietarii si editorii revistelor medicale au ca scop comun – publicarea unei reviste medicale de incredere, accesibile care respecta obiectivele si bugetul revistei. Cu toate acestea, functiile proprietarilor si editorilor sunt diferite. Proprietarii au dreptul de a numi si de a demite editorii, au dreptul de a lua decizii financiare importante implicand cat mai mult editorii in acestea. Editorii, pe de alta parte, au autoritate deplina in stabilirea continutului editorial al revistei. Conceptul de libertate editorială ar trebui aparat de catre editori chiar cu pretul pozitiei lor. Pentru a pune in practica libertatea editoriala, editorul ar trebui sa aiba acces la cel mai inalt nivel al proprietarilor revistei si nu la delegati.

Editorii revistelor medicale ar trebui să detina un contract care stabileste clar drepturile si îndatoririle, termenii generali ai numirii în functie si modalitatile de rezolvare a conflictelor. Un comitet editorial independent ce oferă sfaturi poate fi de ajutor editorului în stabilirea si mentinerea politicii editoriale.

II.B.2. Libertatea editorială

ICMJE adoptă definitia Asociatiei Mondiale a Editorilor Medicali privind libertatea editoriala. Conform acestei definitii, libertatea sau independenta editoriala este conceptual potrivit caruia editorii sefi au autoritate deplina asupra continutului editorial al revistei si asupra datei publicarii acesteia. Proprietarii de revistă nu ar trebui să intervină în evaluarea, selectarea sau editarea articolelor individuale, nici direct, nici prin crearea unui mediu care influentează puternic luarea deciziilor. Proprietarii nu ar trebui sa ceara editorilor sa publice suplimente ca parte a contractului lor. Editorii ar trebui sa-si bazeze deciziile pe validitatea lucrarii si pe importanta ei pentru cititorii revistei, nu pe succesul comercial al acesteia. Editorii ar trebui sa fie liberi să-si exprime punctele de vedere critice, dar responsabile, cu privire la toate aspectele medicale, fără teama de a fi sanctionati, chiar dacă acele puncte de vedere pot intra în conflict cu scopurile comerciale ale celui care publica

revista. Editorii si organizatiile editorilor au obligatia de a sustine conceptul de libertate editorială si de a semnala încălcarea unei astfel de libertăți comunităților internationale academice, medicale si juridice.

II.C. Recenzia

Evaluarea critica, impartiala si independenta este o parte a oricarei lucrari stiintifice, inclusiv a procesul stiintific. Recenzia reprezintă evaluarea critică a manuscriselor trimise la reviste, de către experti ce nu fac parte din echipa editorială. Recenzia poate, asadar, să constituie o extensie importantă a procesului stiintific. Desi valoarea ei reala a fost putin studiată si este larg dezbatuta, (4) recenzia îi ajută pe editori să decidă care manuscrite sunt adecvate pentru revistele lor si ii ajuta pe autori si pe editori sa imbunatateasca calitatea materialului publicat. O revistă recenzată supune evaluării externe cea mai mare parte a articolelor sale de cercetare. Numărul si tipul manuscriselor trimise pentru evaluare, numărul referentilor, procedurile de evaluare si modul de utilizare a recomandarilor referentilor pot varia. Pentru claritate, fiecare revistă ar trebui sa faca publice politicile si timpul alocat analizei articolelor in sectiunea “ Instructiuni pentru autor”.

II.D. Conflictele de interese

Încrederea publica în procesul de evaluare si în credibilitatea articolelor publicate depinde, partial, de cât de bine sunt rezolvate conflictele de interese din timpul redactării, evaluării si luarii deciziei editoriale.

Conflicturile de interese apar atunci când autorul (sau institutia unde lucrează), evaluatorul sau editorul are relatii personale sau financiare care ii influenează necorespunzător (preferential) actiunile (astfel de relatii sunt cunoscute si sub numele de angajamente duale, conflicte de interese sau conflicte de loialitate). Aceste relatii variaza de la nesemnificative până la cele care influentează judecata. Nu toate reprezintă conflicte de interese reale. Pe de alta parte, posibilitatea unui conflict de interese poate exista indiferent daca persoana crede ca relatia ii afecteaza sau nu judecata stiintifică. Relatiile financiare (precum angajarea, consultanta, detinerea de actiuni, onorariile, mărturia retribuită a unui expert) sunt conflictele de interese cel mai usor de identificat, care au cele mai multe sanse de a submina credibilitatea revistei, a autorilor si chiar a cercetării. Conflicturile pot apărea, însă, si din alte motive, precum relatiile personale, concurenta universitara si ambitiile intelectuale.

Participantii implicati în procesul de recenzie si de publicare trebuie să-si facă publice toate relatiile suspectate de a determina un potential conflict de interese. Afirmarea publică a relatiilor este importantă pentru articolele editoriale si articolele revizuite, deoarece este mai dificil de identificat actiunea de favorizare a unora in aceste tipuri de publicatii decat în articolele de cercetare originală. Editorii pot sa se bazeze pe informatiile mentionate în declararea conflictului de interese si a

intereselor financiare ca bază pentru deciziile editoriale. Ei ar trebuie să publice respectivele informatii dacă le consideră importante pentru evaluarea manuscrisului.

II.D.1. Potentiale conficte de interese legate de angajamentele autorilor

Atunci cand trimit un manuscris, articol sau scrisoare, autorii trebuie sa declare toate relatiile financiare si persoanele care le-ar putea influenta lucrarea. Pentru a evita orice situatie ambigua, autorii trebuie sa declare clar daca exista sau nu posibile conflicte. Ei trebuie sa mentioneze aceste conflicte pe o pagina din manuscris care notifica conflictele de interese. Aceasta pagina, care urmeaza paginii cu titlul lucrarii, trebuie sa dea informatii suplimentare, daca este necesar, intr-o scrisoare care insoteste manuscrisul. (vezi *Capitolul IV.A.III. Declaratii de conflicte de interes*).

ICMJE a elaborat un formular de declaratie, pe care revistele membre l-au testat in 2009. Dispunem acum de o doua varianta a formularului si de un Glosar atasat acestei variante. Alte reviste pot adopta si ele acest formular. Autorii ar trebui sa faca cunoscute persoanele care ajuta la redactare sau care aduc orice alt fel de ajutor si sa declare sursa de finantare. Anchetatorii ar trebui sa faca cunoscute celor care participa la studiu, conflictele potentiale si ar trebui sa precizeze in manuscris daca au facut sau nu aceste declaratii. Redactorii ar trebui si ei sa hotarasca daca publica sau nu informatiile autorilor referitoare la conflictele potentiale. Daca exista vreun dubiu e mai bine sa gresesti publicand in plus.

II.D.2. Conflicte potentiale de interese legate de sustinerea proiectului

Studiile individuale sunt din in ce mai mult finantate de firme comerciale, de fundatii private si de guvern. Conditiiile acestei finantari pot influenta si discredita cercetarea.

Oamenii de stiinta au obligatia morala de a trimite spre publicare rezultate credibile ale cercetarii. Cercetatorii nu ar trebui sa incheie acorduri care sa le impiedice accesul la toate datele, la capacitatea de a le analiza independent si la pregatirea si publicarea manuscriselor. Autorii ar trebui sa descrie rolul sponsorului studiului, in planul de studiu, daca este cazul; adunarea, analiza si interpretarea datelor; redactarea raportului; si decizia de a trimite raportul spre publicare. Daca cel care a sustinut studiul nu s-a implicat in niciun fel, autorii ar trebui sa precizeze acest lucru. Parerile preconceptionale care pot aparea ca urmare a implicarii directe in cercetare a sponsorilor seamana cu parerile preconceptionale metodologice. Ca urmare, unele reviste includ informatiile legate de implicarea sponsorului in sectiunea "Metode".

Editorii pot cere autorilor unui studiu finantat de o agentie, pe care o intereseaza rezultatul patrimonial sau financiar al studiului, sa semneze o declaratie, de exemplu: "Am beneficiat de acces total la toate datele acestui studiu si imi asum intreaga responsabilitate pentru integritatea datelor si pentru exactitatea analizei datelor". Editorii ar trebui incurajati sa revada copiile protocolului si/sau

ale contractelor asociate cu studiile referitoare la un proiect, înainte de a accepta publicarea acestor studii. Editorii pot cere unui biostatistician independent să facă o analiză statistică a tuturor datelor. Editorii pot respinge un articol dacă un sponsor a revendicat controlul asupra dreptului de publicare al autorului.

II.D.3. Conflicte potențiale de interes legate de angajamentele editorilor, ale editurii sau ale referenților externi

Editorii ar trebui să evite alegerea unor referenți externi care au conflicte de interes potențiale clare – de exemplu, cei care lucrează în același departament sau instituție cu autorii. Deseori autorii dau editorilor numele persoanelor care, cred ei că nu trebuie solicitate pentru a evalua un manuscris, din cauza conflictelor potențiale de interes, de cele mai multe ori profesionale. Dacă este posibil, autorilor ar trebui să li se solicite să-și explice sau să-și justifice îngrijorările; aceste informații sunt importante pentru editor în decizia lui de a asculta aceste solicitări. Referenții trebuie să dezvăluie editorilor orice conflict de interes care ar putea influența părerea lor despre manuscris și ar trebui să se abțină de la evaluarea anumitor manuscrise. Ca și în cazul autorilor, tăcerea referentului în privința conflictelor potențiale de interes poate însemna că aceste conflicte există și că referentul nu le-a dezvăluit sau că nu există niciun conflict de interes. Referenților ar trebui să li se ceară să declare dacă există conflicte sau nu. Referenții nu ar trebui să se folosească de faptul că ei cunosc lucrarea, înainte de publicarea ei, pentru a-și servi propriile interese. Editorii care iau decizii finale asupra publicării, nu ar trebui să fie implicați personal, profesional sau financiar în niciuna din problemele pe care le-ar putea decide. Dacă participă la deciziile editoriale, ceilalți membri ai redacției ar trebui să dezvăluie redactorilor coordonatori ai editurii interesele lor financiare (deoarece aceste interese ar putea influența deciziile lor editoriale) și ar trebui să se abțină de la orice decizie care ar putea provoca un conflict de interes. Membrii editurii nu au voie să folosească în scopuri personale informațiile dobândite din manuscrise. Editorii ar trebui să publice în mod regulat declarații despre potențialele conflicte de interes legate de angajamentele membrilor redacției.

II.E. Viata privată și confidențialitatea

II.E.1. Pacienții și participanții la studiu

Pacienții au dreptul la viața privată, drept care nu ar trebui încălcat fără consimțământul lor clar. Nicio informație care poate duce la identificarea pacientului (nume, inițiale sau numărul dat în spital) nu ar trebui scrisă în descriere, în fotografii sau în genealogie, dacă informația nu este esențială pentru scopuri științifice și dacă pacientul (sau părinții sau tutorele) nu își da acordul clar în scris pentru publicare. Acordul clar, în acest caz, cere ca pacientul identificabil să fi consultat manuscrisul care urmează să fie publicat. Autorii ar trebui să le spună acestor pacienți dacă există, pe internet sau în publicații, lucruri prin care pot fi identificați. Acordul pacienților ar trebui obținut în scris și ar trebui arhivat cu revista, cu autorii sau cu amandouă, conform dispozițiilor din reglementările și legile

locale. Legile care se aplica sunt diferite si revistele trebuie sa stabileasca propriile politici sub indrumarea expertilor juridici. Avand in vedere faptul ca o revista care arhiveaza acordul va cunoaste identitatea pacientului, unele reviste pot hotari ca anonimatul pacientului este mai bine protejat daca autorul arhiveaza acordul si da revistei o declaratie scrisa care atesta faptul ca a primit si a arhivat acest accord. Daca informatiile care permit identificarea pacientului nu sunt esentiale, ele ar trebui omise. Ar trebui obtinut acordul clar in cazul in care exista vreo indoiala in legatura cu protejarea anonimatului. De exemplu, mascarea regiunii ochilor in fotografiile pacientilor nu reprezinta o protejare a anonimatului. Daca caracteristicile care permit identificarea pacientilor sunt modificate pentru a le proteja anonimatul, de exemplu, originea genetica, autorii ar trebui sa dea asigurari si editorii ar trebui sa constate ca aceste modificari nu denatureaza studiul. Trebuie precizat faptul ca li s-a cerut acordul in "Instructiuni pentru autori". Cand acordul clar a fost obtinut, acest lucru trebuie specificat in articolul publicat.

II.E.2. Autori si recenzori

Manuscrisele trebuie evaluate respectand confidentialitatea autorilor. Cand isi trimit manuscrisele pentru recenzie, autorii incredinteaza editorilor rezultatele lucrarilor lor stiintifice de care depinde reputatia si cariera lor. Drepturile de autor pot fi incalcate prin divulgarea unor detalii confidentiale, atunci cand se face evaluarea manuscrisului. Referentii au dreptul la confidentialitate care trebuie respectata de editori. Confidentialitatea poate fi incalcata daca se invoca lipsa de onestitate sau frauda, dar in orice alta situatie ea trebuie respectata.

Editorii nu au voie sa divulge nicio informatie legata de munuscrise (si anume primirea, continutul, starea evaluarii, critica referentilor sau decizia finala) niciunei persoane in afara de autori si de referenti. Acest lucru inseamna ca documentele nu se pot folosi nici pentru proceduri judiciare.

Editorii sunt obligati sa precizeze referentilor ca manuscrisele trimise spre evaluare sunt comunicari confidentiale si apartin autorilor. De aceea, referentii si membrii editurii trebuie sa respecte drepturile autorilor. Ei nu au voie sa discute public lucrarea sau sa-si insuseasca informatii din lucrare inainte de publicarea ei. Referentilor nu trebuie sa li se permita sa faca copii ale manuscriselor pentru dosarele lor si trebuie sa li se interzica sa dea manuscrisele altor persoane daca nu au aprobarea redactorului coordonator. Dupa evaluare, referentii ar trebui sa inapoieze sau sa distruga exemplarele manuscriselor. Editorii nu ar trebui sa pastreze copii ale manuscriselor respinse.

Evaluările referentilor nu ar trebui publicate sau facute publice fara acordul referentului, al autorului si al editorului.

Parerile difera in ceea ce priveste anonimatul referentilor. Autorii ar trebui sa consulte sectiunea "Instructiuni pentru autori" a revistei in care au ales sa publice un manuscris, pentru a verifica daca evaluarile sunt anonime. Atunci cand evaluarile nu sunt semnate, este interzisa dezvaluirea identitatii referentilor, a autorului sau a oricarei alte personae, fara aprobarea referentului.

Unele reviste publica evaluarile referentilor odata cu manuscrisul. O astfel de procedura nu ar trebui adoptata fara acordul autorilor si al referentilor. Cu toate acestea, evaluarile referentilor ar trebui trimise altor persoane care evalueaza acelasi manuscris, lucru care ii ajuta pe referenti sa invete din procesul de evaluare. In plus, referentii pot fi informati in legatura cu decizia editorilor de a accepta sau respinge manuscrisul.

II.F. Protejarea subiectilor umani si animali care participa la cercetare

In cazul experimentelor ce implica subiecti umani, autorii ar trebui sa indice daca procedurile folosite au fost in conformitate cu normele morale ale comitetului care raspunde de experimentele pe oameni si cu Declaratia de la Helsinki din 1975, revizuita in 2008 (5). Daca exista indoiala ca cercetarile nu au fost facute in conformitate cu Declaratia de la Helsinki, autorii trebuie sa explice motivele abordarii lor si sa demonstreze ca acest comitet de etica a aprobat in mod clar aspectele indoielnice ale studiului. In cazul experimentelor pe animale, autorii ar trebui sa arate daca au fost respectate directivele nationale si institutionale legate de grija fata de animalele de laborator si de folosirea lor.

III. PROBLEME DE EDITARE SI DE REDACTARE LEGATE DE PUBLICAREA IN REVISTELE BIOMEDICALE

III.A. Obligatia de a publica studii negative

Editorii ar trebui sa publice orice studiu facut corect, indiferent daca rezultatele sunt semnificative statistic sau nu. Netrimiteria sau nepublicarea concluziilor din lipsa de semnificatie statistica constituie o cauza importanta de discriminare.

III.B. Cercetari, retractari si “exprimarea ingrijorarii”

Editorii trebuie sa plece de la principiul ca autorii prezinta lucrari bazate pe observatii oneste. Cu toate acestea, pot aparea doua tipuri de probleme.

Mai intai, in articolele publicate pot fi observate erori care necesita publicarea unei corecturi sau a unei erate. Corecturile ar trebui sa apara pe o pagina numerotata, sa figureze in “Tabla de materii”, sa includa citatul original complet si link-ul catre articolul original si vice versa, daca articolul este pe internet. Poate exista o eroare grava care poate dauna intregii lucrari, dar acest lucru este putin probabil, iar editorii si autorii ar trebui sa trateze aceste erori de la caz la caz. O astfel de eroare nu ar trebui confundata cu inadvertentele care apar odata cu aparitia de noi informatii stiintifice in cursul normal al cercetarii. In acest din urma caz, nu este nevoie nici de corectura, nici de retractare. Al doilea tip de eroare este fraudarea stiintifica. Daca apar indoieli in privinta corectitudinii sau integritatii lucrarii, fie ea trimisa ori publicata, responsabilitatea editorului este aceea de a se asigura ca problema este abordata cum trebuie de institutia care raspunde de lucrarile autorilor. In mod obisnuit, nu este obligatia editorilor de a face o ancheta completa sau de a lua o hotarare: aceasta responsabilitate revine institutiei in care lucrarea a fost facuta sau organizatiei care a finantat-o. Editorul ar trebui informat rapid despre decizia finala si, daca a fost publicat un articol fraudulos, revista trebuie sa publice o retractare. Daca aceasta metoda nu duce la o concluzie satisfacatoare, editorul isi poate conduce propria ancheta. In afara de retractare, editorul poate publica o “exprimare a ingrijorarii” in privinta corectitudinii autorului si a lucrarii. Retractarea sau exprimarea ingrijorarii ar

trebuie să figureze în revista și în versiunea electronică, în tabla de materii și ar trebui să includă în titlu, titlul articolului original. Nu ar trebui să fie doar o scrisoare către editor. Ideal ar fi ca primul autor al retractării să fie autorul articolului, chiar dacă, în anumite împrejurări, editorul poate accepta retractările făcute de alte persoane responsabile. Textul retractării ar trebui să explice de ce articolul este retractat și să includă o referire la citarea completă a acestui articol. Validitatea lucrărilor anterioare ale unui autor fraudulos devine incertă. Editorii pot cere instituției autorului să garanteze validitatea lucrărilor publicate în revistele lor sau să publice o retractare. Dacă acest lucru nu este făcut, editorii pot publica un comunicat în care să arate faptul că validitatea lucrărilor publicate anterior este nesigură.

Editorii care au întrebări legate de eroarea editorială sau științifică pot consulta organigramele elaborate de “Comitetul de Etică a Publicațiilor” (COPE) (<http://www.publicationetics.org.uk>). Fondat în 1997, COPE este un forum pe care editorii și revistele evaluate de specialiști din domeniu pot discuta probleme legate de integritatea rezultatelor științifice; comitetul susține editorii și îi încurajează să prezinte, să catalogheze și să facă anchete despre problemele etice ale procesului de publicare. Obiectivul principal al COPE este să constituie o tribună de exprimare pentru editorii care încearcă să găsească cea mai bună modalitate de a trata încălcarea eticii în cercetare și publicare.

III.C. Dreptul de autor

Multe reviste biomedicale cer autorilor să le cedeze dreptul de autor. Cu toate acestea, din ce în ce mai multe reviste “libere de acces” nu cer cedarea dreptului de autor. Editorii ar trebui să își declare poziția în privința cedării dreptului de autor, atât față de autori, cât și față de alte persoane pe care le-ar putea interesa conținutul editorial al revistelor lor. Statutul de drept de autor asupra articolelor dintr-o revistă poate fi diferit: anumite conținuturi nu pot fi protejate de dreptul de autor (de exemplu, articolele scrise de angajații guvernului Statelor Unite sau de alte guverne); e posibil ca editorii să fie de acord să transfere dreptul de autor altora; alte articole pot fi protejate și prin drepturi în serie (adică este autorizată folosirea dreptului de autor în alte publicații, inclusiv în publicațiile electronice).

III.D. Publicarea în alte reviste

III.D.1. Trimiterea spre publicare la mai multe reviste

Majoritatea revistelor medicale nu acceptă să primească manuscrise care sunt trimise în același timp și la alte reviste. Printre motivele principale care au determinat această politică sunt 1. Potențialul dezacord atunci când două sau mai multe reviste revendică dreptul de a publica un manuscris care a fost trimis în același timp și altor reviste; și 2. Posibilitatea ca două sau mai multe

reviste sa evalueze, fara sa vrea, acelasi manuscris cu referenti, sa editeze acelasi manuscris si sa publice acelasi articol.

Cu toate acestea, editorii de la reviste diferite pot hotari sa publice in acelasi timp sau impreuna un articol, daca ei considera ca acest lucru este in interesul sanatatii publice.

III.D.2. Publicarea redundanta

O publicare redundanta este publicarea unui articol care seamana in mare parte cu un articol deja publicat in presa scrisa sau electronica. Cititorii marilor reviste specializate, reviste tiparite sau electronice, merita sa aiba incredere ca, ceea ce citec este un material original, daca autorul si editorul nu indica clar faptul ca este vorba de republicarea intentionata a unui articol. Aceasta pozitie se bazeaza pe legile internationale asupra dreptului de autor, pe comportamentul etic si pe folosirea eficienta a resurselor. Publicarea in duplicat a cercetarilor originale este extrem de problematica, deoarece se poate ajunge la situatia in care rezultatele aceluiasi studiu sunt luate in calcul de doua ori sau la evaluarea neadecvata a unui studiu, lucru care denatureaza dovezile disponibile.

Cele mai multe reviste nu doresc sa primeasca lucrari care au fost deja prezentate partial intr-un articol publicat sau care sunt descrise in alt articol trimis sau acceptat de presa scrisa sau electronica. O astfel de politica nu impiedica o revista sa primeasca un articol care a fost refuzat de o alta revista sau un raport complet, elaborat dupa publicarea unei variante preliminare, cum ar fi un rezumat sau un poster prezentat la o reuniune stiintifica; nici sa primeasca un articol care a fost prezentat partial in cadrul unei reuniuni stiintifice sau a carui publicare este in studiu pentru prezentare la congres. Rapoartele de presa ale intalnirilor planificate nu sunt considerate de obicei exceptii de la regula. Cu toate acestea, ele pot deveni exceptii de la regula, daca rapoartele vor fi completate cu date suplimentare sau cu copii ale tabelelor si imaginilor.

ICMJE nu considera publicatie anterioara rezultatele publicate in registrele de studii clinice, daca rezultatele sunt prezentate in acelasi registru aprobat de ICMJE in care s-a facut inregistrarea initiala a metodelor si daca rezultatele sunt publicate sub forma unui rezumat structurat sau a unui tabel. In afara de asta, ICMJE estimeaza ca registrul rezultatelor ar trebui sa citeze publicari complete ale rezultatelor, atunci cand ele sunt disponibile, sau sa includa o notificare care precizeaza faptul ca rezultatele nu au fost inca publicate intr-o revista recenzata.

Cand un autor trimite un articol, el trebuie sa dea editorului o declaratie completa, in care sa indice toate manuscrisele trimise si rapoartele anterioare (aici sunt incluse prezentarile la intruniri si prezentarea rezultatelor in registru) care ar putea fi considerate publicatii duble sau redundante. Autorul trebuie sa-l atentioneze pe editor in cazul in care manuscrisul contine elemente care au facut obiectul unui raport publicat anterior de catre autor sau care au fost trimise intr-un raport asemanator

pentru o alta publicare. Astfel de rapoarte ar trebui citate si mentionate in noul articol. Copii ale acestor rapoarte ar trebui trimise cu manuscrisul pentru a-l ajuta pe editor sa ia decizia adecvata.

Daca se incearca publicarea redundanta sau in duplicat fara o astfel de notificare, autorii ar trebui sa se astepte la masuri pe care le va lua editorul, si anume, cel putin la respingerea imediata a manuscrisului trimis. Daca editorul nu a fost constient de nereguli si articolul a fost deja publicat, atunci, probabil ca va fi publicata, cu sau fara acordul autorului, o nota in care sa se specifice ca publicarea este redundanta sau in duplicat.

Comunicarea prealabila in mass media, catre agentii publice sau catre cei care produc informatii stiintifice constituie o incalcare a politicii multor reviste. Aceasta comunicare poate fi justificata atunci cand articolul sau scrisoarea descrie progrese terapeutice importante sau riscuri pentru sanatatea publica, cum ar fi efectele grave de nedorit ale medicamentelor, ale vaccinurilor, ale altor produse biologice, ale dispozitivelor medicale sau ale bolilor cu declarare obligatorie. Aceasta comunicare nu ar trebui sa compromita publicatia, dar ar trebui discutata in prealabil cu editorul care o aproba.

III D.3. Acceptarea publicarii secundare

Poate fi nevoie sa fie aduse la cunostinta unei audiente largi anumite tipuri de articole, ca de exemplu, ghidurile emise de organizatiile guvernamentale si de cele profesionale. In acest caz, editorii publica, uneori, in mod deliberat, articole care au fost publicate deja in alte reviste, cu acordul autorilor si editorilor acestor reviste. Publicarea secundara, pentru diverse alte motive, in aceiasi limba sau in alta limba, indeosebi in alte tari, este legitima si poate fi benefica, daca sunt respectate conditiile urmatoare:

1. Autorii au primit aprobarea editorilor celor doua reviste (editorul care publica a doua oara trebuie sa aiba o fotocopie, o xerocopie sau manuscrisul versiunii initiale).
2. Prioritatea primei publicari este respectata prin republicarea la un interval de cel putin o saptamana (daca prin negocierea dintre autori nu au fost stabilite alte conditii)
3. Articolul care va fi publicat secundar se adreseaza unui alt grup de cititori; ar putea fi suficienta o versiune prescurtata.
4. Versiunea secundara contine datele si interpretarile din prima versiune.
5. O nota din subsolul paginii de titlu a celei de-a doua versiuni, informeaza cititorii, evaluatorii si agentii de documentare, ca articolul a fost deja publicat, integral sau partial si reproduce prima versiune. Textul adecvat in aceasta situatie ar fi: "Acest articol se bazeaza pe un studiu publicat prima data in [titlul revistei, cu toate referintele].
Autorizarea unei publicari secundare ar trebui sa fie gratuita.
6. Titlul publicarii secundare trebuie sa indice faptul ca e vorba de o publicare secundara (republicare completa, republicare prescurtata, traducere completa sau traducere

prescurtata) a unei prime publicari. E de notat ca NLM nu considera traducerile ca fiind o “republicare”, nu citeaza si nici nu claseaza traducerile cand articolul original a fost publicat intr-o revista medicala indexata in MEDLINE.

7. Editorii de reviste care publica in acelasi timp in mai multe limbi ar trebui sa inteleaga ca NLM claseaza versiunea in limba de origine. Cand textul integral al unui articol apare in mai multe limbi in acelasi numar al revistei (cum ar fi revistele din Canada care includ articole in engleza si in franceza) ambele apar in MEDLINE (de exemplu, Mercer K.The relentness challenge in health care.Heathe Manage Forum.2008 Summer;21(2):4-5.Engleza.Franceza. Niciun rezumat disponibil. PMID:18795553).

III.D.4. Manuscrise concurente care au ca baza acelasi studiu

Publicarea manuscriselor care expun certurile dintre colaboratori poate reprezenta o risipa de spatiu si ii poate deruta pe cititori. Pe de alta parte, daca editorii publica cu buna stiinta un articol scris doar de o parte din colaboratorii unei echipe, ei ar putea priva restul echipei de drepturile legitime de coautor si pe cititorii revistei de accesul la divergentele de opinie in interpretarea unui studiu.

Sunt luate in considerare doua tipuri de competitie atunci cand este vorba de trimiterea spre publicare a unui articol: colaboratorii care sunt de accord cu analiza si interpretarea studiului lor si colaboratorii care nu sunt de accord cu natura faptelor si a datelor care trebuie prezentate. Sa lasam deoparte problema nerezolvata a proprietatii asupra datelor si sa examinam urmatoarele observatii generale care ii pot ajuta pe editori si pe toti cei care se confrunta cu astfel de probleme.

III.D.4.a. Divergente referitoare la analiza si la interpretare

Daca divergenta este legata de analiza sau interpretarea datelor, autorii ar trebui sa trimita un manuscris care prezinta clar ambele versiuni. Diferenta de opinie ar trebui explicata intr-o scrisoare explicativa. Procesul normal de evaluare editorial ii poate ajuta pe autori sa-si solutioneze divergentele legate de analiza si de interpretare.

Daca divergenta nu poate fi solutionata si studiul merita publicat, ambele versiuni ar trebui publicate. Editorul are posibilitatea de a publica doua articole care se refera la acelasi studiu sau un singur articol care are doua analize sau interpretari. In aceste cazuri ar fi potrivit ca editorul sa publice o declaratie in care sa fie aratat dezacordul si implicarea revistei in solutionarea acestui dezacord.

III.D.4.b. Divergente referitoare la metodele sau la rezultatele prezentate

Ori de cate ori este vorba de o diferenta de opinii cu privire la ce s-a facut sau s-a observat in timpul studiului, editorul revistei ar trebui sa refuze publicarea pana la solutionarea dezacordului.

Evaluarea stiintifica nu este cea de la care se asteapta rezolvarea problemei. Daca exista banuiala de frauda sau de fals, editorii ar trebui sa informeze autoritatile; autorii ar trebui informati despre intentia editorului de a semnala suspiciunea unor nereguli.

III.D.5. Manuscrise concurente care au la baza aceeasi baza de date

Cateodata, editorii primesc manuscrise de la grupuri diferite de cercetare care au analizat acelasi ansamblu de date (de exemplu, informatii de la o baza publica de date). Manuscrisele pot fi diferite prin metodele analitice, concluzii sau prin amandoua. Fiecare manuscris trebuie evaluat separat. Daca interpretarea datelor seamana foarte mult, editorul este indreptatit, dar nu obligat, sa dea prioritate primului manuscris primit. Cu toate acestea, in anumite imprejurari, pot fi publicate mai multe articole, deoarece abordarile analitice diferite pot fi complementare si la fel de valide.

III.E. Corespondenta

Autorul care raspunde de corespondenta are datoria de a corespunda cu revista, dar ICMJE recomanda editorilor sa trimita o copie a oricarei corespondente tuturor autorilor listati.

Revistele medicale ar trebui sa ofere cititorilor posibilitatea de a trimite comentarii, intrebari sau critici despre articolele publicate anterior. Acest lucru poate fi facut intr-o sectiune sau coloana de corespondenta. Autorilor articolelor discutate in corespondenta ar trebui sa li se dea posibilitatea de a raspunde in acelasi numar al revistei in care apare corespondenta originala. Autorilor care raspund de corespondenta ar trebui sa li se ceara sa declare orice conflict sau rivalitate de interese.

Corespondenta publicata poate fi modificata in functie de lungime, corectitudine gramaticala si poate fi adaptata stilului revistei. Editorii pot opta si pentru publicarea corespondentei nemodificate, de exemplu in sectiunile de raspuns rapid sau pe Internet. Revista trebuie sa-si faca cunoscute practicile editoriale in aceasta privinta. Autorii ar trebui sa probeze modificarile editoriale care schimba tonul sau continutul unei scrisori sau al unui raspuns. In orice situatie, editorii ar trebui sa incerce sa elimine declaratiile nepoliticoase, inexacte sau defaimatoare si sa nu permita atacurile personale menite a discredita opinii sau rezultate experimentale.

Desi editorii au privilegiul de a respinge corespondenta nerelevanta, neinteresanta sau neargumentata, ei au responsabilitatea de a permite exprimarea unor opinii variate. Coloana pentru corespondenta nu ar trebui folosita doar pentru promovarea punctului de vedere al revistei sau al editorilor.

Pentru impartialitate si pentru ca rubrica sa aiba un spatiu rezonabil, revista poate stabili o limita de timp pentru a raspunde materialului publicat si pentru a dezbate un subiect dat. In acelasi timp, revistele ar trebui sa stabileasca daca ii informeaza sau nu pe autori cand va fi publicata corespondenta legata de articolele lor, in sectiunea de raspuns standard sau rapid. De asemenea, revistele ar trebui sa stabileasca o politica referitoare la arhivarea corespondentei needitate care apare

pe Internet. Aceste politici ar trebui sa apara atat in versiunea tiparita cat si in versiunea electronica a revistei.

III.F. Suplimente, numere tematice si serii speciale

Suplimentele sunt colectii de articole care trateaza subiecte asemanatoare sau inrudite. Suplimentele sunt publicate sub forma unui numar distinct al revistei sau ca parte a unui numar normal al revistei si sunt de obicei finantate de alte surse decat cele folosite pentru tipar. Este evident faptul ca acest continut al suplimentului poate fi de calitate inferioara continutului revistei. Deoarece sursele de finantare pot influenta alegerea temelor si punctele de vedere exprimate in suplimente, revistele trebuie sa adopte principiile urmatoare. Aceleasi principii se aplica numerelor tematice sau numerelor speciale care beneficiaza de finantare externa si/sau de editori invitati .

1. Editorii revistei trebuie sa-si asume intreaga responsabilitate pentru politicile, practicile si continutul suplimentelor, inclusiv controlul total asupra selectiei autorilor, a referentilor si a continutului suplimentului. Nu ar trebui sa i se permita institutiei finantatoare sa modifice suplimentele.

2. Editorul revistei trebuie sa aiba autoritatea de a trimite manuscritele supliment pentru evaluarea cu referenti externi si de a respinge anumite articole trimise. Aceste conditii ar trebui precizate autorilor si editorilor de suplimente externe, inainte sa inceapa sa lucreze la supliment.

3. Editorii revistei trebuie sa probeze numirea editorului extern al suplimentului si sa-si asume responsabilitatea pentru munca editorului extern.

4. Cei care au avut ideea suplimentului, sursele de finantare a cercetarii, publicitatea si produsele sursei de finantare ar trebui indicate clar si evidentiata in supliment, de preferinta pe fiecare pagina. Ori de cate ori este posibil, finantarea ar trebui sa vina de la mai multe surse.

5. Publicitatea care apare in supliment ar trebui sa respecte aceleasi politici ca cele din restul revistei.

6. Editorul revistei trebuie sa dea cititorilor posibilitatea de a face diferenta intre paginile revistei si cele ale suplimentului.

7. Editorii de reviste si de suplimente nu trebuie sa accepte favoruri personale sau retributive din partea sponsorilor suplimentului.

8. Publicarea secundara in suplimente (republicarea de articole publicate deja in alta parte) ar trebui indicata clar prin citarea articolului original. Suplimentele ar trebui sa evite publicarile duble sau redundante. Suplimentele nu ar trebui sa republice rezultate ale cercetarii, dar ar putea fi indicata republicarea directivelor si a altor documente de interes public.

9. Principiile paternitatii revistei si ale declansarii conflictelor potentiale de interese abordate in acest domeniu ar trebui sa se aplice si suplimentelor.

III.G. Publicarea in format electronic

Majoritatea revistelor biomedicale sunt disponibile astazi in format electronic si in versiunea tiparita, iar unele sunt publicate doar in format electronic. Avand in vedere faptul ca publicatia electronica (care include Internetul) este identica cu publicatia tiparita, pentru claritate si coerenta, recomandarile acestui document ar trebui aplicate informatiilor medicale si de sanatate publicate in format electronic. Publicarea electronica necesita niste cerinte atat in interiorul cat si in afara documentului. Site-urile Web ar trebui sa indice cel putin elementele urmatoare: nume, referinte adecvate, afiliatiile si conflictele de interese ale editorilor, ale autorilor si colaboratorilor; documentatia si atribuirea de referinte si de surse pentru tot continutul; informatii despre dreptul de autor; informatii despre proprietarul site-ului; specificarea sponsorilor, a reclamelor si a finantarii comerciale.

Trimiterile pe Internet de la un site medical sau de sanatate la un alt site pot fi percepute ca recomandari ale celui de-al doilea site. Ca urmare, revistele ar trebui sa fie precaute cand este vorba de trimeri la alte site-uri; cand utilizatorii acceseaza un alt site prin aceste trimeri (link-uri), ar fi bine sa li se spuna ca ies de pe site-ul revistei. Trimiterile la alte site-uri, din motive financiare, ar trebui indicate in mod clar. Trebuie indicate de asemenea toate datele publicarilor si actualizarea continutului. Tiparite sau in format electronic, mesajele de publicitate si mesajele editoriale ar trebui asociate cu continutul editorial, iar continutul comercial ar trebui identificat. Publicarea electronica evolueaza continuu. Editorii ar trebui sa elaboreze, sa puna la dispozitia autorilor si sa implementeze politici care trateaza problemele proprii publicatiei electronice. Aceste probleme includ arhivarea, corectarea erorilor, controlarea versiunii, alegerea versiunii electronice sau tiparite ca referinta si publicarea de documente secundare. In niciun caz o revista n-ar trebui sa scoata un articol de pe site-ul Web sau din arhiva. Daca o corectare sau o retractare se dovedeste necesara, explicatia adecvata ar trebui comunicata cat se poate de repede pe o pagina a unui numar ulterior al revistei. Pastrarea articolelor electronice intr-o arhiva permanenta este indispensabila pentru inregistrarea istorica. Accesul la arhiva ar trebui sa fie imediat si controlat de o a treia parte, ca de exemplu o biblioteca. Depozitarea in mai multe arhive este incurajata.

III.H. Publicitatea

Majoritatea revistelor medicale includ reclame, lucru care inseamna venit pentru editori, dar reclamele nu trebuie sa influenteze deciziile editoriale. Revistele ar trebui sa aiba politici formale scrise si explicite referitoare la reclamele publicate atat in versiunile tiparite cat si in cele electronice; politica legata de reclame de pe site-ul Web ar trebui sa fie asemanatoare cu cea din revistele tiparite. Editorii trebuie sa aiba autoritate deplina si finala in aprobarea reclamelor si in aplicarea politicii de publicitate.

Cand este posibil, editorii ar trebui sa ceara avizul organizatiilor independente pentru reclame. Cititorul ar trebui sa faca usor diferenta intre publicitate si materialul editorial. Trebuie

evitata alaturarea materialului editorial cu cel publicitar legat de aceleasi produse sau subiecte. Introducerea paginilor cu reclame in articole intrerupe fluxul continutului editorial si acest lucru trebuie evitat. Publicitatea nu ar trebui vanduta cu conditia ca ea sa apara ca articol in acelasi numar al revistei. Revistele nu ar trebui sa fie dominate de reclame, iar editorii ar trebui sa fie prudenti cu publicarea reclamelor doar de la unul sau doi clienti, deoarece cititorii pot crede ca editorul a fost influentat de acesti clienti.

Revistele nu ar trebui sa faca reclama produselor care s-au dovedit a fi daunatoare sanatatii – de exemplu tutunul. Editorii ar trebui sa se asigure ca normele reglementare sau industriale despre publicitate , norme specifice tarii lor, sunt respectate sau ar trebui sa elaboreze norme proprii. Interesele organizatiilor sau ale agentiiilor nu ar trebui sa controleze anunturile clasate si alte reclame neafisate, daca acest lucru nu este cerut prin lege. Editorii ar trebui sa tina cont de toate criticile referitoare la anunturile publicitare.

III.I. Revistele medicale si mass-media

Interesul publicului pentru actualitate in cercetarea medicala a facut ca mass-media sa intre intr-o competitie acerba pentru obtinerea de informatii in materie de cercetare. Cercetatorii si institutiile incurajeaza uneori publicarea rezultatelor cercetarii in mass-media non-medicala inainte de publicarea lor integrala intr-o revista stiintifica, prin organizarea unei conferinte de presa sau prin acordarea unor interviuri. Publicul are dreptul de a obtine informatii medicale importante cu o intarziere rezonabila si editorii au responsabilitatea de a facilita acest process. Revistele biomedicale sunt publicate in primul rand pentru cititorii lor, dar publicul larg este si el interesat , pe buna dreptate, de continutul acestor reviste: un echilibru intre interesele celor doua categorii de cititori ar trebui sa ghideze interactiunea revistei cu mass-media. Doctorii au nevoie de rapoarte cu detalii complete inainte de a-si sfatui pacientii in legatura cu concluziile rapoartelor. In plus de asta, publicarea rapoartelor de cercetare stiintifica in mass-media, inainte ca lucrarea sa fie evaluata de specialisti din domeniu si aprobata in intregime, poate duce la difuzarea unor concluzii inexacte sau premature. In unele tari a fost creat un system de embargo pentru a impiedica publicarea de articole in mass-media inainte de publicarea cercetarilor in revista. Embargo-ul stabileste niste reguli echitabile, pe care majoritatea ziaristilor le apreciaza, deoarece acestea reduc presiunea care ii obliga sa publice articole pe care nu au timp sa le pregateasca minutios. Consecventa datei publicarii informatiilor biomedicale este la fel de importanta deoarece ea reduce haosul economic, dat fiind faptul ca unele articole contin informatii care pot influenta in mare masura pietele financiare. Pe de alta parte, sistemul de embargo este contestat, deoarece se considera ca el ar servi intereselor individuale ale revistelor si ar impiedica difuzarea rapida a informatiilor stiintifice. Recomandarile urmatoare pot fi utile editorilor care incearca sa stabileasca politici editoriale legate de aceste probleme.

- Editorii pot favoriza transmiterea ordonata de informatii medicale de la cercetatori la public prin revistele evaluate de referenti. Acest lucru poate fi realizat in baza unui acord incheiat cu autorii, care stipuleaza faptul ca autorii nu isi vor publica rezultatele studiilor atata timp cat manuscrisul va fi supus procesului de evaluare sau e pe cale de a fi publicat si a unui acord cu mass-media care precizeaza ca aceasta nu va difuza niciun articol inainte de publicarea articolului original in revista. In schimb, revista va coopera cu mass-media pentru a ajuta la pregatirea articolelor care contin informatii exacte.

- Editorii trebuie sa retina ca sistemul de embargo se bazeaza pe incredere; nu exista niciun mecanism de aplicare sau de control oficial. Decizia unui numar important de reviste mass-media sau biomedicale de a nu respecta sistemul de embargo ar duce la dizolvarea lui rapida.

- Foarte putine cercetari medicale au implicatii clinice importante , suficient de evidente si de urgente pentru sanatatea publica pentru a justifica o comunicare a rezultatelor inainte de publicarea lor intr-o revista. Cu toate acestea, in imprejurari exceptionale, autoritatile competente responsabile de sanatatea publica ar trebui sa decida daca sa comunice sau nu in avans aceste informatii doctorilor si mass-mediei si ar trebui sa isi asume aceasta decizie. Daca autorul sau autoritatile competente doresc sa trimita un manuscris unei anumite reviste, autorul ar trebui consultat inainte de difuzarea publica. Daca editorul crede ca e nevoie sa il publice imediat, ei trebuie sa renunte la politicile care limiteaza publicitatea inainte de publicare.

- Politicile destinate sa limiteze publicitatea inainte de publicare nu ar trebui sa se aplice prezentarilor mass-media de la reuniunile stiintifice sau rezumatelor de la aceste reuniuni (vezi sectiunea “Publicatii redundante”). Cercetatorii care isi prezinta studiile la o reuniune stiintifica ar trebui sa simta ca pot discuta liber cu ziaristii despre prezentarile lor, dar nu ar trebui incurajati sa dea mai multe informatii despre studiul lor in afara de continutul studiului lor de la reuniune.

- Cand un articol urmeaza sa fie prezentat in scurt timp, editorii ar trebui sa ajute mass-media sa pregateasca rapoarte exacte, dand comunicate de presa, raspunzand la intrebarile lor, furnizandu-le in prealabil exemplare ale revistei sau trimitandu-i pe ziaristi sa consulte experti in domeniu. Acest ajutor ar trebui sa aiba ca rezultat publicarea comunicatului in acelasi timp cu publicarea articolului.

III.J. Obligatia inregistrarii studiilor clinice

ICMJE crede ca este important sa fie incurajata mentinerea unei baze de date complete de studii clinice la care sa aiba acces publicul. ICMJE defineste studiul clinic ca un proiect de cercetare care alege subiecti umani pentru interventii, comparatii sau ca martori pentru a studia relatia cauza-efect dintre o interventie medicala si un rezultat clinic. Aceste interventii medicale includ medicamente, interventii chirurgicale, dispozitive, terapii complementare, schimbari in procesul de ingrijire s.a.m.d. Pentru a accepta publicarea unui manuscris, revistele membre ale ICMJE vor cere

inregistrarea studiului intr-un registru public de studii clinice. Detaliile acestei politici sunt prezentate intr-o serie de editoriale (a se vedea “Editoriale” in sectiunea “Intrebari Frecvente”). ICMJE incurajeaza cititorii altor reviste medicale sa adopte o politica asemanatoare. ICMJE nu recomanda un registru anume, dar revistele sale membre vor cere autorilor sa isi inregistreze studiul intr-un registru care indeplineste mai multe criterii. Publicul ar trebui sa aiba acces gratuit la registru. Registrul trebuie sa fie deschis pentru toti cei care se pot inregistra in el si trebuie sa fie administrat de o organizatie non-profit. Trebuie sa existe un mecanism care sa garanteze validitatea datelor de inregistrare si registrul ar trebui sa poata fi consultat pe Internet. Inregistrarea unui studiu este considerata nepotrivita atunci cand studiul nu are toate informatiile sau cand informatiile contin o terminologie neconstructiva .

Este important de observant ca ICMJE solicita inregistrarea metodologiei studiului, dar nu si a rezultatelor studiului; comitetul recunoaste posibilele probleme care pot aparea din publicarea rezultatelor cercetarii care nu au fost supuse procesului de evaluare cu referenti. Cu toate acestea, ICMJE intelege ca Actul de Rectificare a Administrarii Medicamentelor si Alimentatiei in SUA (FDAAA) din 2007 cere cercetatorilor sa isi inregistreze rezultatele. ICMJE nu considera rezultatele publicatie anterioara daca ele apar intai inregistrate in registrul de studii clinice si daca sunt publicate in forma tabulara (ca tabel sau in registru), impusa de FDAAA. Cercetatorii ar trebui sa fie constienti de faptul ca editorii de reviste care tin cont de recomandarile ICMJE, pot considera prima publicare descrieri mai detaliate ale rezultatelor studiului si rezultatele publicate in alte registre decat registrul primar (in cazul FDAAA, Clinical Trials.gov). ICMJE prevede schimbarea dramatica a modului de inregistrare a datelor in anii urmatori si posibilitatea ca aceste recomandari sa necesite modificare cand alte agentii vor institui alte ordine referitoare la inregistrarea datelor.

ICMJE sfatuieste revistele sa publice numarul de inregistrare al studiului la sfarsitul rezumatului. ICMJE sfatuieste autorii sa indice numarul de inregistrare, daca este disponibil, prima oara cand folosesc un acronim (prescurtare) cu referire fie la studiul prezentat, fie la alte studii pe care ei le mentioneaza in manuscris.

IV. PREGATIREA SI TRIMITEREA UNUI MANUSCRIS

IV.A. Pregatirea unui manuscris in vederea trimiterii la o revista biomedicala

Editorilor si referentilor le ia mult timp sa citeasca manuscisele si, deci, doresc sa primeasca manuscise care sunt usor de citit si de editat. Multe din informatiile care apar in sectiunea “Instructiuni pentru autori” au acest scop. Informatiile care urmeaza pot constitui un ghid pentru pregatirea manuscriselor in vederea trimiterii la orice revista.

IV.A.1.a. Principii generale

Textul articolelor de observare si experimentare sunt in general (dar nu neaparat) impartite in patru sectiuni: “Introducere”, “Metode”, “Rezultate”, “Discutii”. Aceasta asa-numita structura “IMRAD” nu este un format arbitrar de publicatie, ci, mai degraba o imagine directa a procesului descoperirii stiintifice. Articolele lungi pot necesita subtitluri in unele din sectiunile lor (in special in sectiunile “Rezultate” si “Discutii”) pentru a le clarifica continutul. Alte tipuri de articole, cum ar fi observatiile clinice, studiile si editorialele pot necesita un format diferit. Formatele electronice au facut posibila adaugarea unor detalii si a unor sectiuni intregi, acumularea unor informatii, stabilirea unor legaturi intre parti ale articolului sau scoaterea unor parti, etc. doar in versiunea electronica. E necesara o colaborare stransa intre autori si editori pentru elaborarea sau utilizarea acestor formate noi de publicare. E necesar, de asemenea, ca ei sa isi trimita materialele electronice suplimentare pentru a fi evaluate de referenti.

Spatierea la doua randuri a tuturor partilor manuscrisului (inclusiv a paginii de titlu, a rezumatului, a textului, a multumirilor, a referintelor, a tabelor individuale si a legendelor) si marginile generoase permit editorilor si referentilor sa urmareasca textul rand cu rand si sa adauge

comentarii si intrebari direct pe text. Daca manuscrisele sunt trimise in forma electronica, fisierele trebuie spatiate la doua randuri pentru a facilita tiparirea in vederea revizuirii si a editarii.

Autorii ar trebui sa numeroteze toate paginile manuscrisului, incepand cu pagina de titlu, pentru a facilita procesul editorial.

IV.A.1.b. Ghid de prezentare pentru realizarea specifica a studiilor

Rapoartele de cercetare omit frecvent informatii importante. Unele reviste pot avea anumite cerinte fata de autori in legatura cu prezentarea studiilor. Autorii ar trebui sa consulte sectiunea "Instructiuni pentru autor" a revistei pe care au ales-o. Cerintele generale enumerate in sectiunea urmatoare se refera la elementele de prezentare care nu trebuie sa lipseasca din niciun plan de studiu. Autorii sunt incurajati sa consulte cerintele de prezentare care corespund planului lor de cercetare stiintifica. Reteaua EQUATOR este o resursa buna in materie de cerinte de prezentare (http://www.equator_network.org/)

IV.A.2. Pagina de titlu

Pagina de titlu trebuie sa contina informatiile urmatoare:

1. Titlul articolului. Titlurile scurte sunt mai usor de citit decat titlurile lungi si incalcite. Cu toate acestea, titlurile prea scurte pot omite informatii importante cum ar fi planul studiului (care este deosebit de important pentru studiile statistice). Autorii ar trebui sa cuprinda in titlu toate informatiile care vor ajuta la identificarea cu usurinta a articolului.
2. Numele autorilor si apartenenta la institutii. Unele articole publica gradul (gradele) universitar cel mai inalt al fiecarui autor.
3. Numele departamentului (departamentelor) si al institutiilor carora li se atribuie studiul.
4. Negarea responsabilitatii, daca exista.
5. Informatiile necesare pentru a intra in contact cu cei care raspund de corespondenta. Numele, adresa, numerele de telefon si de fax si adresa electronica a autorului care raspunde de corespondenta privitoare la manuscris (acest autor poate fi cel care garanteaza sau nu integritatea studiului). Autorul care se ocupa de corespondenta trebuie sa precizeze clar daca adresa lui electronica poate fi publicata.
6. Ar trebui specificate numele si adresa autorului caruia i se solicita duplicatele sau ar trebui data o notificare care sa precizeze ca autorii nu pun la dispozitie duplicatele.
7. Sursa ajutorului financiar sub forma de subventii, materiale, medicamente sau sub toate aceste forme.
8. Un subtitlu tematic. Unele reviste solicita un subtitlu tematic sau o nota de subsol, in general de mai putin de 40 de caractere (litere si spatii), plasat in partea de jos a paginii de titlu.

Subtitlurile tematice sunt publicate in majoritatea revistelor, dar sunt utilizate uneori de editori si pentru clasarea si recunoasterea manuscriselor.

9. Numarul de caractere. Numarul de caractere care apare doar in text (fara cele din rezumat, multumiri, din legendele imaginilor si referintelor) permite editorilor si referentilor sa verifice daca informatiile din articol respecta spatiul alocat si daca manuscrisul trimis cuprinde numarul de cuvinte impus de revista. Din aceleasi motive este utila si numararea separata a cuvintelor din rezumat.

10. Numarul de figuri si de tabele. Este dificil pentru editori si referenti sa isi dea seama daca au fost incluse figurile si tabelele care trebuie sa insoteasca manuscrisul, daca numarul de figuri si de tabele nu a fost notat pe pagina de titlu.

IV.A.3. Pagina de notificare a conflictelor de interese

Penru a evita sa fie ignorate sau ratacite posibilele conflicte de interese, aceste informatii trebuie sa apara in manuscris. ICMJE a elaborat un formular de declaratie care sa fie folosit de membrii revistelor medicale din ICMJE (http://www.icmje.org/coi_disclosure.pdf). Alte reviste sunt libere sa adopte si ele acest formular. Revistele individuale pot include aceste informatii in spatii diferite ale revistei, iar unele reviste transmit referentilor informatii despre conflictele de interese.

IV.A.4. Rezumatele

Se prefera rezumatele structurate pentru cercetarile originale si pentru revistele sistematice. Rezumatul ar trebui sa prezinte contextul sau cadrul studiului si sa indice obiectul studiului, procedurile de baza (alegerea subiectilor studiului sau a animalelor de laborator, metodele de observare si de analiza), principalele rezultate (sa arate daca este posibil, cat de mari sunt efectele specifice si semnificatia lor statistica), concluziile principale si sursele de finantare. Ar trebui insistat asupra aspectelor noi si importante ale studiului si ale observatiilor. Articolele despre studiile clinice ar trebui sa contina rezumate care sa includa elemente considerate esentiale de catre grupul CONSORT (http://www.consort-satement.org/?_id=1190).

Deoarece rezumatele sunt o parte substantiala a articolului clasat in multe baze de date electronice si singura parte pe care foarte multi cititori o vor citi, autorii ar trebui sa se asigure ca rezumatul reflecta exact continutul articolului. Din pacate, informatiile pe care le contin foarte multe rezumate sunt diferite de informatiile din text. Formatul cerut pentru rezumatele structurate difera de la o revista la alta si unele reviste au folosit mai multe formate; autorii trebuie sa isi pregateasca rezumatele in formatul cerut de revista pe care au ales-o. ICMJE recomanda revistelor sa publice numarul de inregistrare al studiului la sfarsitul rezumatului. ICMJE recomanda autorilor sa indice si numarul de inregistrare (in cazul in care au un numar de inregistrare), prima data cand folosesc o abreviere pentru a desemna studiul clinic prezentat sau alte studii mentionate in manuscris.

IV.A.5. Introducerea

Stabiliti contextul sau cadrul studiului (adica natura problemei si importanta ei). Indicati scopul sau obiectivul cercetarii sau ipoteza de studiu testata; obiectivul cercetarii este de multe ori definit mai clar atunci cand e sub forma de intrebare. Atat obiectivul principal cat si cel secundar ar trebui formulate clar. Analizele de subgrup specificate anterior ar trebui prezentate. Dati doar indicatii bibliografice care se refera strict la subiect si prezentati date sau concluzii care se refera la studiul prezentat.

IV.A.6. Metodele

Sectiunea “Metode” trebuie sa contina doar informatiile disponibile la data redactarii planului sau protocolului studiului; toate informatiile obtinute pe parcursul studiului apar in sectiunea “Rezultate”.

IV.A.6.a. Alegerea si descrierea participantilor

Descrieti clar cum i-ati ales pe cei care participa la observare sau la studiu (pacienti sau animale de laborator, inclusiv controalele), si anume, criteriile de alegere sau respingere si sursa populationala. Deoarece nu este clara intotdeauna importanta pentru obiectul cercetarii a unor variabile, cum ar fi varsta sau sexul, autorii ar trebui sa explice motivul pentru care participantii de anumite varste au fost acceptati sau motivul pentru care femeile nu au fost acceptate. Principiul director in alegerea participantilor la studiu ar trebui sa fie claritatea; ar trebui sa se explice clar cum si de ce un studiu a fost facut intr-un anumit fel. Atunci cand autorii utilizeaza variabile cum ar fi rasa sau etnia, ei ar trebui sa arate modul in care au masurat aceste variabile si motivul pentru care aceste variabile sunt pertinente.

IV.A.6.b. Informatii tehnice

Identificati metodele, aparatura (dati numele si adresa producatorului in paranteze) si oferiti detalii suficiente despre proceduri pentru a da si altor persoane posibilitatea de a reproduce rezultatele. Oferiti informatii despre metodele stabilite (inclusiv despre metodele statistice (vezi mai jos); dati informatii si faceti scurte descrieri ale metodelor care au fost publicate, dar care sunt putin cunoscute; descrieti metode noi sau metode care au fost modificate semnificativ, justificati utilizarea lor si evaluati-le limitele. Precizati clar toate medicamentele si produsele chimice utilizate, denumirea/denumirile, doza/dozele si calea/caile de administrare. Autorii care trimit articole de sinteza ar trebui sa descrie, intr-o sectiune a articolului, metodele pe care le-au folosit pentru localizarea, extragerea si sintetizarea datelor.

IV.A.6.c. Statistica

Descrieti metodele statistice suficient de detaliat pentru a-i permite cititorului avizat si cu acces la datele originale sa verifice rezultatele prezentate. Ori de cate ori este posibil, evaluati cantitativ rezultatele si prezentati-le cu indicatorii de masura a erorii sau a nesigurantei (de exemplu, intervalele de incredere). Evitati sa va bazati doar pe verificarea unor ipoteze statistice, cum ar fi valorile P, care nu transmit informatii importante despre amploarea efectului. Referirile la proiectul de studiu si la metodele statistice ar trebui sa faca trimitere la studii clasice, daca e posibil (cu mentionarea paginilor). Definiti termenii, pescurtarile si majoritatea simbolurilor. Specificati tipul de soft utilizat.

IV.A.7. Rezultate

Prezentati rezultatele in ordine in text, in tabele, in ilustratii, specificand mai intai concluziile principale sau cele mai importante. Nu repetati in text toate datele din tabele sau din imagini; subliniati sau rezumati doar observatiile cele mai importante. Materialele suplimentare si detaliile tehnice pot fi puse intr-o anexa unde ele vor fi accesibile fara a intrerupe fluenta textului, sau pot fi publicate doar in versiunea electronica a revistei.

Atunci cand datele sunt rezumate in sectiunea “Rezultate”, exprimati rezultatele numerice nu numai sub forma de derivate (de exemplu procente), ci si sub forma de numere absolute de la care au fost calculate derivatele si specificati metodele statistice utilizate pentru analiza lor. Limitati tabelele si imaginile la cele care sunt necesare pentru explicarea argumentului articolului si pentru evaluarea datelor . Utilizati graficele ca o alternativa la tabelele cu multe date; nu repetati datele in alt sens decat sensul tehnic. In scop stiintific ar trebui analizate datele folosind variabile cum ar fi varsta si sexul.

IV.A.8. Discutii

Subliniati aspectele noi si importante ale studiului si concluziile care rezulta din ele. Nu reluati in detaliu datele sau alte informatii care apar in sectiunile “Introducere” sau “Rezultate”. In cazul studiilor experimentale incepeti discutia facand un scurt rezumat al concluziilor principale si apoi cercetati mecanismele sau explicatiile posibile ale acestor concluzii, comparati si puneti in contrast rezultatele cu alte studii, indicati limitele studiului si studiatii consecintele concluziilor asupra cercetarilor viitoare si asupra practicii clinice.

Corelati aceste concluzii cu scopul studiului, dar evitati declaratiile si concluziile categorice care nu sunt indeajuns sustinute de date. Evitati mai ales afirmatiile referitoare la avantajele economice si la costuri daca manuscrisul nu specifica datele si analizele economice adecvate. Nu va laudati cu rezultatele si nu faceti referiri la studii care nu au fost terminate. Formulati ipoteze noi atunci cand ele sunt justificate, dar mentionati faptul ca sunt ipoteze.

IV.A.9. Referinte bibliografice

IV.A.9.a. Consideratii generale referitoare la bibliografie

Cu toate ca referintele bibliografice ii pot orienta eficient pe cititori spre un anumit domeniu, articolele de sinteza nu reflecta intotdeauna cu exactitate studiul original. Ca urmare, daca este posibil, referintele bibliografice ar trebui sa faca trimiteri directe la sursele originale de cercetare. Pe de alta parte, listele complete cu referintele bibliografice care fac trimiteri la lucrarile originale pot ocupa mult spatiu pe pagina tiparita. Un numar mic de referinte bibliografice cu trimiteri la lucrarile originale sunt la fel de bune ca si cele complete, mai ales acum cand referintele bibliografice pot aparea si in versiunea electronica a studiilor publicate.

Evitati folosirea rezumatelor ca referinte bibliografice. Referintele bibliografice care trimit la articole acceptate dar nepublicate inca, trebuie sa aiba mentiunea "sub tipar" sau "in curs de aparitie"; autorii ar trebui sa aiba un acord scris pentru citarea acestor articole si ar trebui sa verifice daca aceste articole au fost acceptate spre publicare. Informatiile din manuscrisele trimise dar neacceptate ar trebui citate in text ca "observatii neprelucrate" cu acordul scris al sursei.

Evitati citarea unei "comunicari personale" daca ea aduce informatii esentiale care apar intr-o sursa publica. In acest caz, numele persoanei si data comunicarii ar trebui citate in paranteze, in text. Pentru articolele stiintifice, obtineti acordul scris si confirmarea exactitatii datelor de la sursa de comunicare personala.

Unele reviste verifica exactitatea citatelor din bibliografie; totusi, erori de citare apar uneori in versiunea publicata a articolelor. Pentru a reduce aceste erori, referintele bibliografice ar trebui verificate folosind o sursa bibliografica electronica, cum ar fi PubMed, sau copiile tiparite ale surselor originale. Autorii raspund de verificarea bibliografiei; astfel, niciuna din referintele bibliografice nu trebuie sa citeze articole care au fost retractate, daca nu se face trimitere la retractare. Pentru articolele publicate in revistele indexate in MEDLINE, ICMJE considera PubMed sursa de informare experta in problemele de retractare. Autorii pot gasi articole retractate in MEDLINE utilizand urmatorul termen de cautare, unde termenul pus in paranteze patrate indica tipul publicatiei: publicatie retractata [pt] in PubMed.

IV.A.9.b. Stiluri si formate de bibliografie

Cerintele Uniformizate pentru stilul bibliografiei se bazeaza in mare parte pe stilul Institutului National American de Norme, adaptat de NLM pentru bazele de date. Pentru a obtine informatii despre modalitatile de prezentare a bibliografiei, autorii ar trebui sa consulte ghidul NLM "Citing Medicine". Autorii pot consulta , de asemenea, mostre de bibliografie, o lista de exemple extrase din sau bazate pe ghidul "Citing Medicine" care poate fi utilizat cu usurinta de catre cititorii ICMJE.

Referintele bibliografice ar trebui numerotate consecutiv, in ordinea primei lor mentionari din text. Notati referintele bibliografice in text, in tabele si in legende cu cifre arabe puse in paranteze. Referintele bibliografice, citate doar in tabele sau in legendele figurilor, trebuie numerotate in ordinea in care sunt mentionate pentru prima data in textul tabelului sau al figurii. Titlurile revistelor ar trebui prescurtate in conformitate cu stilul utilizat in lista de reviste indexate in MEDLINE, publicate de NLM pe site-ul web al bibliotecii. Unele reviste cer autorilor sa citeze referinte bibliografice electronice in paranteze in text, in timp ce altele le cer sa citeze aceste referinte bibliografice numerotate in partea de jos a paginii. Autorii ar trebui sa consulte revista la care vor sa trimita studiul.

IV.A.10. Tabele

Tabelele prezinta informatii concise si eficiente; ele prezinta de asemenea informatii detaliate, precise. Lungimea textului poate fi redusa incluzand datele in tabele. Dactilografiati sau tipariti fiecare tabel cu spatiere la doua randuri pe o foaie separata. Numerotati tabelele consecutive in ordinea primei citari in text si dati un titlu scurt fiecaruia. Nu folositi linii horizontale sau verticale interne. Dati fiecărei coloane un titlu scurt sau abreviat. Autorii ar trebui sa puna notele explicative in partea de jos a paginii, nu in titlu. Explicati toate abrevierile care nu sunt standard folosite in notele de subsol si utilizati simbolurile urmatoare in ordinea: *, †, ‡, §, ||, ¶, **, ††, ‡‡, §§, ||||, ¶¶, etc.

Identificati masurile statistice de variatii, ca de exemplu deviatie standard si erorile standard ale mediei.

Asigurati-va ca fiecare tabel este citat in text.

Daca folositi date dintr-o alta sursa publicata sau nepublicata, obtineti acordul si multumiti acelei surse.

Tabelele suplimentare care contin un volum de date prea mare pentru a fi publicate in versiunea tiparita, pot aparea in versiunea electronica a revistei, arhivate sau puse la dispozitia cititorilor direct de catre autori; o astfel de situatie va fi specificata in text printr-o nota explicativa. Trimiteti aceste tabele spre evaluare odata cu articolul, in vederea recenzarii.

IV.A.11. Ilustratiile (Figurile)

Figurile ar trebui desenate si fotografiate de un profesionist sau trimise sub forma de imagini digitale tiparite. In afara de o versiune a imaginilor adaptata pentru tiparire, unele reviste cer astazi autorilor fisiere electronice intr-un format (de exemplu JPEG sau GIF) care va produce imagini de inalta calitate in versiunea web a revistei; autorii ar trebui sa examineze imaginile din aceste fisiere pe un ecran de calculator inainte de a le trimite, pentru a fi siguri ca ele corespund propriului lor standard de calitate.

Pentru radiografii, tomografii si alte imagini diagnostice, ca si pentru fotografiile de probe patologice sau microfotografii, trimiteți imagini clare pe hartie glace, alb-negru sau color, in general in formatul 127 x 173 mm (5 x 7 inches). Desi unele reviste deseneaza figurile din nou, nu toate revistele fac acest lucru. De aceea literele, numerele si simbolurile de pe figuri ar trebui sa fie clare si destul de mari pentru a permite citirea atunci cand figura este redusa pentru publicare. Figurile ar trebui sa fie cat se poate de explicite, deoarece o mare parte din ele va fi folosita direct in prezentari de slide-uri. Titlurile si explicatiile detaliate trebuie sa figureze in legende, nu in ilustratii.

Microfotografiile ar trebui sa aiba o scala interna. Simbolurile, sagetile sau literele utilizate pe microfotografii ar trebui sa contrasteze cu fundalul.

Fotografiile persoanelor care ar putea fi identificate nu pot fi folosite decat cu acordul scris al acestora. Figurile ar trebui numerotate consecutiv, in aceeasi ordine in care apar citate in text pentru prima data. Daca o figura a fost publicata anterior, multumiti sursei de origine si trimiteți acordul scris al celui care detine dreptul de autor pentru a reproduce figura. Acest acord trebuie solicitat indiferent cine este autorul sau editorul, cu exceptia cazurilor in care documentele apartin domeniului public.

Pentru ilustratiile color, verificati daca revista cere negative color, diapozitive sau probe color. Unele reviste publica ilustratiile color numai daca autorul plateste costuri suplimentare.

Autorii ar trebui sa consulte revista in legatura cu recomandarile de trimitere a figurilor in format electronic.

IV.A.12. Legendele ilustratiilor (figurilor)

Dactilografiate sau tiparite legendele ilustratiilor spatiate la doua randuri, pe pagini separate numerotate cu cifre arabe. Cand folositi simboluri, sageti, numere sau litere pentru identificarea unor parti din ilustratii, identificati-le si explicati-le clar pe fiecare in leganda. Precizati scala interna si identificati metoda de colorare a microfotografiilor.

IV.A.13. Unitati de masura

Masuri ca lungimea, inaltimea, greutatea si volumul ar trebuie prezentate ca unitati ale sistemului metric (metru, kilogram sau litru) sau in multipli zecimali.

Temperaturile ar trebui sa fie in grade Celsius, iar tensiunea arteriala in mmHg, daca revista nu solicita alte unitati de masura.

Revistele utilizeaza unitati diferite pentru prezentarea parametrilor hematologici, biochimici sau a altor parametri. Autorii ar trebui sa consulte sectiunea "Instructiuni pentru autori" din revista si sa prezinte datele de laborator atat in unitatile sistemului local cat si ale Sistemului International de Unitati (SI). Editorii pot solicita autorilor sa adauge unitati de masura alternative sau care nu apar in SI, deoarece unitatile SI nu sunt universale. Concentratiile medicamentelor pot fi exprimate atat in

unitati din SI cat si in alte unitati de masa, dar alternativa ar trebui indicata in paranteze, daca este cazul.

IV.A.14. Prescurtari si simboluri

Folositi doar prescurtati standard; folosirea prescurtarilor nestandardizate ar putea deruta cititorii. Evitati folosirea prescurtarilor in titlul manuscrisului. Termenul ar trebui urmat de prescurtarea lui in paranteze atunci cand apare prima data in text, daca prescurtarea nu este o unitate de masura standard.

IV.B. Trimiterea manuscrisului la revista

Un numar din ce in ce mai mare de reviste accepta acum trimiterea manuscriselor in format electronic, fie pe discheta, fie atasata la e-mail, fie prin descarcarea direct pe site-ul revistei. Trimiterea in format electronic economiseste timp si bani si da posibilitatea editorilor de a folosi manuscrisul in format electronic pe tot parcursul procesului editorial (de exemplu, atunci cand este trimis pentru evaluare). Atunci cand trimit un manuscris in format electronic, autorii trebuie sa consulte instructiunile specifice ale revistei alese. Daca este trimisa o copie tiparita a manuscrisului, trimiteti manuscrisul si figurile in numarul cerut de exemplare; toate acestea sunt necesare pentru evaluarea de catre referenti deoarece nu este obligatia personalului revistei de a multiplica materialele. Manuscrisele trebuie insotite de o scrisoare explicativa, care ar trebui sa cuprinda urmatoarele informatii:

- O declaratie completa catre editor in care sa fie mentionate toate trimiterile si rapoartele anterioare care ar putea fi considerate ca publicare redundanta a aceleiasi lucrari sau a unei lucrari similare. Astfel de lucrari ar trebui citate explicit si ar trebui sa se faca referire la ele in noul articol. Exemplare ale acestor documente ar trebui trimise odata cu articolul pentru a-l ajuta pe editor in evaluarea situatiei.

- O declaratie cu privire la relatiile financiare sau la alte relatii care ar putea duce la conflict de interese, daca informatii de acest gen nu exista in manuscris sau intr-un formular al autorului.

- O declaratie care sa ateste faptul ca manuscrisul a fost citit si aprobat de catre toti autorii, ca au fost indeplinite cerintele dreptului de autor asa cum a fost precizat mai sus in document si ca fiecare autor considera ca manuscrisul reprezinta rezultatul unei activitati oneste. Aceasta declaratie este necesara in cazul in care aceste informatii nu apar in manuscris.

- Numele, adresa si numarul de telefon al autorului care raspunde de corespondenta, care raspunde de comunicarea cu ceilalti autori in privinta revizuirii si aprobarii formei finale a manuscriselor, daca aceste informatii nu apar in manuscris. Scrisoarea ar trebui sa ofere toate informatiile care ar putea fi utile editorului, cum ar fi tipul sau formatul articolului din revista pe care o reprezinta manuscrisul. Daca manuscrisul a fost deja trimis unei alte reviste, este util sa atasati la el

comentariile editorilor si ale referentilor si raspunsurile autorilor la aceste comentarii. Editorii ii incurajeaza pe autori sa trimita aceste comunicari anterioare. Acest lucru poate facilita procesul de evaluare.

In prezent, multe reviste ofera o lista de verificare a trimiterilor anterioare pentru a-l asigura pe autor ca toate trimiterile anterioare au fost incluse in lista. Unele reviste mai cer autorilor sa completeze listele de verificare cu rapoarte ale unor tipuri de studiu (de exemplu lista CONSORT de raportare a studiilor clinice statistice). Autorii ar trebui sa se informeze daca revista utilizeaza astfel de liste si ar trebui sa le trimita cu manuscrisul, daca li se solicita acest lucru.

Manuscrisul ar trebui sa fie insotit si de acordul de reproducere al documentelor publicate anterior, de utilizare a ilustratiilor deja publicate, de prezentare a informatiilor care pot duce la identificarea persoanelor si de multumiri adresate celor care au contribuit la studiu.

V. BIBLIOGRAFIE

A. Referintele bibliografice citate in acest document

1. Davidoff F, for the CSE Task Force on Authorship. Who's the author? Problems with biomedical authorship, and some possible solutions. *Science Editor*. 2000;23:111-9.
2. Yank V, Rennie D. Disclosure of researcher contributions: a study of original research articles in *The Lancet*. *Ann Intern Med*. 1999;130:661-70.
3. Flanagan A, Fontanarosa PB, DeAngelis CD. Authorship for research groups. *JAMA*. 2002;288:3166-8.
4. Godlee F, Jefferson T. *Peer Review in Health Sciences*. London: BMJ Books; 1999.
5. <http://www.wma.net/e/policy/b3.htm> (accessed June 26, 2009).
6. Rochon PA, Gurwitz JH, Cheung CM, Hayes JA, Chalmers TC. Evaluating the quality of articles published in journal supplements compared with the quality of those published in the parent journal. *JAMA*. 1994;272:108-13.
7. Pitkin RM, Branagan MA, Burmeister LF. Accuracy of data in abstracts of published research articles. *JAMA*. 1999;281:1110-1.

B. Alte surse de informare pentru revistele biomedicale

[World Association of Medical Editors \(WAME\)](#)

[Council of Science Editors \(CSE\)](#)

[European Association of Science Editors \(EASE\)](#)

[Cochrane Collaboration](#)

[Committee on Publication Ethics \(COPE\)](#)

[EQUATOR NETWORK http://www.equator-network.org](http://www.equator-network.org)

VI. DESPRE COMITETUL INTERNATIONAL AL EDITORILOR DE REVISTE MEDICALE

ICMJE este un grup de editori de reviste medicale ai carui participanti se intrunesc in fiecare an . Acest grup isi bazeaza activitatea pe Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale. ICMJE asteapta comentarii la acest document si sugestii pentru agenda lor de subiecte de abordat.

VII. AUTORII CERINTELOR UNIFORMIZATE PENTRU MANUSCRISE TRIMISE SPRE PUBLICARE IN REVISTELE BIOMEDICALE

Revistele si organizatiile membre ale ICMJE, ca si reprezentantii lor care au aprobat Cerintele Uniformizate revizuite pentru manuscrise in aprilie 2010, includ: *Annals of Internal Medicine*, *British Medical Journal*, *Canadian Medical Association Journal*, *China Medical Journal*, *Croatian Medical Journal*, *Journal of the American Medical Association*, *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde (The Dutch Medical Journal)*, *New England Journal of Medicine*, *New Zealand Medical Journal*, *The Lancet*, *The Medical Journal of Australia*, *Revista Medica de Chile*, *Tidsskrift for Den Norske Lægeforening (The Journal of the Norwegian Medical Association)*, *Ugeskrift for Laeger (Journal of the Danish Medical Association)*, si U.S. NLM, World Association of Medical Editors.

VIII. UTILIZAREA, DISTRIBUIREA SI TRADUCEREA CERINTELOR UNIFORMIZATE

Utilizatorii pot printa, copia si distribui acest document gratuit in scop non-profit si educativ. ICMJE nu depoziteaza exemplare ale acestui document. Politica ICMJE se adreseaza organizatiilor care doresc sa acceseze documentul oficial publicat in limba engleza pe site-ul www.ICMJE.org. ICMJE nu aproba publicarea pe alte site-uri Web.

ICMJE incurajeaza tiparirea sau traducerea acestui document si in alte limbi in scop non-profit. Cu toate acestea ICMJE nu dispune de resursele necesare traducerii, retroversiunii sau ale aprobarii versiunilor traduse sau tiparite ale documentului. Astfel, orice traducere ar trebui sa evidentieze in mod evident mentiunea urmatoare: “Aceasta este (retiparire/traducere din limba (specificati limba)) a “Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale”. (indicati numele organizatiei) a pregatit aceasta traducere cu sprijinul (precizati numele sursei de finantare, daca e cazul). ICMJE nu a aprobat si nici nu a sprijinit continutul acestei tipariri/traduceri. Intrucat ICMJE actualizeaza periodic Cerintele Standard, e posibil ca aceasta

tiparire/traducere facuta in data de (indicati data) sa nu reprezinte intocmai versiunea oficiala de pe site-ul www.ICMJE.org. Versiunea oficiala a “Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale” este disponibila pe site-ul www.ICMJE.org.

Noi nu cerem persoanelor sau organizatiilor care retiparesc sau traduc “Cerintelor uniformizate pentru manuscrise trimise spre publicare in revistele biomedicale” sa obtina acordul scris oficial de la ICMJE. Totusi, ICMJE cere acestor persoane sau organizatii sa aduca la cunostinta secretariatului ICMJE retiparirea sau traducerea, pentru ca ICMJE sa poata inregistra aceste versiuni ale documentului.

IX. INTREBARI

Inainte de a trimite o intrebare va rugam sa consultati sectiunea “Intrebari frecvente” pe site-ul www.icmje.org, deoarece aceasta sectiune a site-ului Web raspunde la intrebarile care apar cel mai frecvent.

Intrebarile referitoare la “Cerintele Standard” ar trebui trimise la secretariatul ICMJE folosind link-ul “Contact ICMJE” de pe pagina www.icmje.org. Va rugam sa nu trimiteti la secretariatul ICMJE intrebari care se refera la studii individuale, stilurile revistelor individuale sau la politicile revistelor individuale. ICMJE nu arhiveaza informatiile de contact pentru revistele individuale. Manuscrisele pe care vreti sa le trimiteti la revistele individuale trebuie trimise direct la revista, nu la ICMJE.